

Наприклад, фінансова підтримка державних програм.

У свою чергу, підприємництво потребує держави, тому що закони, які встановлюють правила економічної діяльності, її гарантії, захист і стабільність, а також функціонуюча грошова система.

Література:

1. Варналій З. С. Конкуренція і підприємництво : монографія. Київ: Знання України, 2015. 463 с.

2. Причепя І.В., Мещерякова Т. К. Проблеми конкурентоспроможного розвитку підприємництва в Україні за сучасних умов. Розвиток підприємництва в Україні : теорія, методологія та практика : колективна монографія / Під ред. д.е.н. професора Непочатенко. Умань : Видавець "Сочінський М.М.", 2017. 244 с.

3. Закон України «Про підприємництво» [Електронний ресурс]. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/698-12>

ОБҐРУНТУВАННЯ ПІДХОДУ ДО ПОНЯТТЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ

Копилов В.Р.

*Науковий керівник: Кудрявцев В.М., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Передумови появи поняття "сталий розвиток" пов'язані з декларацією Першої конференції ООН з довкілля 1972 р. у Стокгольмі та працями Римського клубу початку 1970-х рр., однією з яких була відома доповідь "Межі зростання". Цей період характеризується питаннями, присвяченими забрудненню довкілля та обмеженості природних ресурсів. Воедино були пов'язані проблеми довкілля, економіки та соціального розвитку. Наслідком стало створення низки міжнародних неурядових організацій, таких як Римський клуб, Міжнародна федерація інститутів перспективних досліджень (МФІАС), а також Міжнародний інститут системного аналізу.

Уперше словосполучення "sustainable development" починає набувати характеру терміна після широко відомої доповіді Г. Х. Брунтланда в 1987 р.: "Людство здатне зробити розвиток сталим – забезпечити потреби теперішнього покоління, не наражаючи на ризик здатність майбутніх поколінь задовольняти свої потреби", та стало невід'ємною частиною понятійного апарату ООН та її інститутів. Хотілося б доповнити, що як основне значення, стала використовуватися дефініція з цієї доповіді Брунтланда, ухвалена на Конференції ООН з проблем довкілля та розвитку в Ріо-де-Жанейро в 1992 р. [1].

У нашій роботі, розглядаючи термін "сталий розвиток", ми насамперед сконцентрувалися на його змісті. Як відомо, переклад виразу "sustainable development" українською мовою, як "сталий розвиток" є одним із варіантів. Різні автори не раз наголошували на неточності українського перекладу цього

виразу. Якщо одним зі значень слова "development" дійсно є "розвиток", то для прикметника "sustainable" не вдалося знайти підходящого еквівалента. Своєю чергою, було запропоновано такі варіанти – "підтримуваний", "збалансований", "поновлюваний", бо термін "sustainable development" використовували поряд із такими поєднаннями, як "balanced development" – "збалансований розвиток" і "equitable development" – "справедливий розвиток". Запропоновані варіанти не закріпилися як термін, оскільки вони передають лише окремі смислові відтінки.

На перший погляд є деяка неузгодженість, нелогічність україномовного варіанта перекладу терміна "sustainable development". "Сталість" передбачає рівновагу, а "розвиток" можливий тільки за умови постійного виходу системи з рівноважного стану.

Аналізуючи тлумачення цього терміна, ми звернулися до праць вітчизняних і зарубіжних авторів, незважаючи на велику кількість схожих позицій, підходи до визначення поняття виявилися різними. У широкому сенсі під сталістю ми розуміємо, що об'єкт не схильний до коливань, стабільний, перебуває в нерухомому стані. Тут необхідно уточнити, що в цьому разі поняття "сталість" не є синонімом нерухомості та статичності. Дійсно, неживі нерухомі системи стійкі та стабільні, але згодом спрацьовуються, зношуються і, зрештою, руйнуються. Якщо ми звернемося до складніших систем, таких як економічні, соціальні або біологічні, то тут іде підтримання свого існування завдяки внутрішнім якісним змінам системи, що забезпечують пристосування і розвиток. Це динамічна сталість.

Якщо ми говоримо про сталість соціально-економічної системи регіону, країни або світу загалом, то вона характеризується якимось рівноважним станом і здатністю повертатися до нього в разі дратівливих впливів, модифікувати ресурси свого розвитку, зменшуючи витрати основних невідновлюваних ресурсів. У цьому зв'язку сталий розвиток виступає у вигляді процесу, що відображає спрямованість змін у цій системі. Спрямованість цих змін має бути позитивною, тобто, по суті, сприяти підвищенню конкурентоспроможності цієї системи.

Регіон можна уявити як відкриту систему, умовно поділену на три взаємодіючі складові:

- екологічна (первинні ресурси та навколишнє середовище);
- економічна (виробнича система і система інфраструктури);
- соціальна (суспільство).

Уперше цю триєдину концепцію сталого розвитку було представлено в заключній доповіді "Наше спільне майбутнє" Міжнародної комісії з навколишнього середовища і розвитку. Ці три складові являють собою технологічний ланцюжок, націлений на забезпечення досягнення високого рівня життя в регіоні [1].

Значна частина дослідників у галузі регіональної економіки вказують саме на ці три компоненти, як основу функціонування регіональної економіки.

З цього нами зроблено висновок, що сталий розвиток економіки регіону – це таке поєднання правових, економічних, соціальних, виробничих відносин, а також різного роду ресурсів, завдяки яким реалізується прагнення регіону

повернутися до стану стабільності, але при цьому підвищувати конкурентоспроможність, якість життя і збалансовувати співвідношення держави, бізнесу, суспільства і навколишнього середовища.

У рамках запропонованого поняття, необхідно проаналізувати підсумки Конференції "Ріо+20", представлених різними країнами світу, їхніх досягнень і подальших пропозицій у сфері сталого розвитку. Це допоможе знайти подальші шляхи для вдосконалення соціального та еколого-економічного розвитку не лише країни, а й кожного регіону зокрема. При цьому необхідно враховувати специфіку регіону і виробити стратегію реалізації сталого розвитку з урахуванням нових елементів і перегляду сформованої моделі споживання і виробництва.

Література:

1. Декларація " Декларація Ріо-де-Жанейро з довкілля та розвитку (14 червня 1992 р.) від 14. 06. 1992 р. № 995_455" URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_455

ЕЛЕКТРОННА КОМЕРЦІЯ ЯК ФОРМА ЕЛЕКТРОННОГО БІЗНЕСУ

Луценко А.С.

Науковий керівник: Пушкар Т.А., к.е.н., доцент

*Харківський національний університет міського господарства
ім. О.М. Бекетова*

На сучасному етапі розвитку Україна має всі умови та можливості для розвитку електронного бізнесу та такої його форми як електронна комерція. Постійний розвиток технологій надає можливості розвинути сучасні форми бізнесу, які в цифровому середовищі називаються електронними бізнесами. До таких форм лежить електронна комерція, яка представляє собою основу реалізації великої кількості бізнес-проектів на усьому світі. За своєю сутністю електронної комерції досить просто визначається – це організація та здійснення продажу товарів та послуг за допомогою мережі Інтернет.

На даному етапі розвитку цифрової економіки електронна комерція забезпечує можливість зробити покупки в Інтернеті набагато простіше, ніж раніше, розширюючи кордони та виходячи на глобальний рівень. Наприклад, можна знайти товар по всьому світу і зробити покупку без необхідності подорожувати до магазину.

Операції електронної комерції зараз стають невід'ємною частиною будь-якого бізнесу. Компанії, які активно використовують Інтернет-технології, мають значну перевагу перед конкурентами завдяки швидкому вирішенню завдань, доступності в режимі он-лайн двадцять чотири години на добу. Електронною економікою, в якій розвивається електронна комерція, називають таке середовище, особливо економічний простір, в якому здійснюється електронна комерція, електронний бізнес; це економіка, заснована на